

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Β' - ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

1.- Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

1) Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

γ) Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

4.- ΔΗΛΩΣΕΙΣ

κ) Έθνικῶς ἀπαράδεκτος ἡ πρότασις Μάθιου ΝΙΜΙΤΣ
ἀναγνώρισεως τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου
ὑπὸ τὸ ὄνομα «*Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας-Σκόπια*»

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ
Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΣΚΟΠΙΑ»
(Δήλωση 13.4.2005)

***

Τὸ γειτονικὸν μας κρατίδιον τῶν Σκοπίων διεθνῶς, δηλαδή εἰς τοὺς διεθνεῖς ὀργανισμοὺς (Ο.Η.Ε. κλπ.), ἀναγνωρίζεται καὶ ὑφίσταται ὑπὸ τὸ προσωρινὸν ὄνομα «Πρώην Γιουγκοσλαβικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» (F.Y.R.O.M.). Ἀλλὰ αὐτὸ διεκδικεῖ τὸ καὶ ὑπὸ τοῦ Συντάγματός του υἰοθετηθὲν κλοπιμαῖον ἑλληνικὸν ὄνομα «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας», ἐνῶ ἡ Ἑλλάς εὐλόγως ἀντιτίθεται ρητῶς εἰς τοιαύτην ὀνομασίαν.

Συγκεκριμένως, τὸ συγκληθὲν ἐπὶ Κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Μητσοτάκη τὸ 1992 ὑπὸ τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν Συμβούλιον τῶν Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν ὁμοφώνως ἀπέκρουσε τὴν χρῆσιν ἀπὸ τὸ γειτονικὸν κρατίδιον τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος «Μακεδονία» ἢ καὶ παραγῶγων του. Ὁ δὲ Ἑλληνισμὸς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς κατῆλθεν ἀθρομῆτως κατὰ ἑκατομμύρια εἰς τοὺς δρόμους καὶ διεκῆρυξεν εἰς μεγαλειώδεις καὶ πρωτοφανεῖς συγκεντρώσεις, ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὸν σφετερισμὸν ἀπὸ τοὺς Σκοπιανοὺς τῶν ἐθνικῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων «Μακεδονία» καὶ «Μακεδόνες».

Ἔτσι, ἐπὶ κυβερνήσεως Ἀνδρέα Παπανδρέου ὑπὸ τὴν καθολικὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπεβλήθη τὸ 1993 οἰκονομικὸς ἀποκλεισμὸς («ἐμπάργκο») τοῦ γειτονικοῦ κρατιδίου, διὰ νὰ πειθαναγκασθῇ αὐτὸ καὶ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἑλληνικὴν του ὀνομασίαν. Ὁ ἀποκλεισμὸς ὅμως αὐτὸς ἀπέτυχε, διότι καταφῶρος παρεβιάσθη ἀπὸ οἰκονομικοὺς παράγοντας, ἰδίως τῆς Βορείου Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι ἀσυστόλως τὸν παρεβίαζαν, διοχετεύοντες διάφορα προϊόντα (πετρέλαιον, κλπ.) πρὸς τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον ἰδίως μέσῳ Βουλγαρίας. Ἐφανερῶθη ἔτσι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἡ ἀληθινὴ ὄψις τοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον, ἀνεθνικὸν κατὰ τὴν φύσιν του, δὲν διατάζει πολλὰς φορές νὰ θυσιάσῃ καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα χάριν ἀπλῶς τῆς ἰδικῆς του κερδοφορίας. Ἀλλὰ βεβαίως τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὐθύνην φέρει ἀκεραίως ἡ τότε Κυβέρνησις, διότι, καίτοι ἐγνώριζε τὴν ἐν λόγω παρανομίαν (: καταλύσεως τῆς περὶ ἀποκλεισμοῦ ἀποφάσεως), ἐν τούτοις τὴν ἠνέχθη, καίτοι ὄφειλε καὶ ἠδύνατο νὰ τὴν ἀποτρέψῃ. Ἀπλούστατα ἠκολούθησεν ἀσυνεπῆ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτικὴν : μετὸν ἀποκλεισμὸν μὲν, πολιτικὴν ἱκανοποιήσεως τοῦ καθολικοῦ λαϊκοῦ φρονήματος μετὴν ἀνοχὴν δὲ τῆς ἀσυστόλου παρεβιάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ, πολιτικὴν ἱκανοποιήσεως ὄλων τῶν μεγάλων αὐτοκλήτων ξένων προστατῶν τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου, χρησιμοποιούντων αὐτὸ διὰ τὰ ἰδικὰ των εἰς τὴν εὐρύτεραν περιοχὴν συμφέροντα, περιλαμβάνοντα καὶ ἀναδιάρταξιν συνόρων.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ἀξιοματικῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπερίσσευσε τότε ὁ ἐνδοτικὸς λόγος. Ἔτσι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πρόεδρος τῆς «Νέας Δημοκρατίας», τέως Πρωθυπουργὸς Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης προῆλθεν εἰς τὴν

έπονείδιστον δήλωσιν, ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἐνοχλῆ ἢ οἰαδήποτε ὀνομασία τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου, διότι «σὲ 10 χρόνια ὁ λαὸς θὰ ξεχάσῃ τὸ ὄνομα» ! Δήλωσις ἐθνικῶς ἀπαράδεκτος, ἀφοῦ οὐσιαστικῶς ἀπετέλει, πρὸς ὀλόκληρον μὲν τὸν Ἑλληνισμόν, σύστασιν πανεθνικῆς ἀμνησίας καὶ ἀπεμπολήσεως κυριωτάτου στοιχείου τῆς ἐθνικῆς μας ψυχῆς καὶ ἰδιοσυστασίας, πρὸς δὲ τοὺς Σκοπιανοὺς πλαστογράφους τῆς Ἱστορίας, ἐνθάρρυνσιν ὅπως ἐμμείνουν εἰς τὸν σφετερισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων «Μακεδονία» καὶ «Μακεδόνες».

Φυσικὰ δὲν ὑστέρησαν εἰς ἐνδοτικὸν λόγον καὶ τὰ δύο εἰς τὴν Βουλὴν κόμματα τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς (Κ.Κ.Ε. καὶ Συνασπισμός τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τῆς Προόδου). Εὐλόγως ! Διότι διακατέχονται ἀπὸ τὸ πλέγμα τῆς ἐθνοπροδοσίας τοῦ παρελθόντος των. Νὰ μὴ λησμονεῖται, ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. (ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπέρρευσε καὶ ὁ Συνασπισμός), ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ μεσοπολέμου (τῆς δεκαετίας 1920), εἶχε συμμορφωθῆ πρὸς τὸ σταλινικὸν πρόσταγμα αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας καὶ συμπήξεως ἰδιαίτερου «Μακεδονικοῦ κράτους», ἢ δὲ ἐθνοπροδοτικὴ ἡγεσία του δὲν ἐδίστασεν ἀκολουθῶν, ὡς πειθῆνιος ὑπηρετῆς τῶν πανσλαβιστικῶν καὶ σταλινικῶν ἐπιδιώξεων, νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ ἐνόπλιως τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ : δι' ἐξαπολύσεως τοῦ συμμοριτοπολέμου τῆς περιόδου 1946-1949, ὀργανωθέντος, ὅπως καὶ διεθνῆς «Ἐπιτροπῆ ἐρεῦνης τοῦ Ο.Η.Ε.» ἐπιτοπίως τότε ἐργασθεῖσα διεπίστωσε καὶ κατέγραψεν εἰς τὴν ἔκθεσίν της, ὑπὸ τῶν τότε κομμουνιστικῶν καθεστώτων τῶν τριῶν βορείων γειτόνων μας · συμμοριτοπολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐνέπλεξεν ἐξαπατηθέντας ὀπαδούς της καὶ πλῆθος βιαίως στρατολογηθέντων τῆς ὑπαίθρου χώρας. Ἀλλὰ τότε, σύσσωμον τὸ ἔθνος, λειτουργούσης τῆς Βουλῆς καὶ μὲ ὁμοφωνίαν ὄλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων, μὲ μόνην ἐξαίρεσιν αὐτὴν τοῦ στασιάσαντος καὶ δι' αὐτὸ ἐκτὸς νόμου τεθέντος Κ.Κ.Ε., ἠγωνίσθη παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς δημοκρατικῆς του Κυβερνήσεως ἐθνικῆς συνεργασίας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων Θεμιστοκλέους Σοφούλη· καὶ τὰ παιδιά τῆς Ἑλλάδος μὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας των κατέστειλαν τὸν ξενόδουλον συμμοριτισμὸν καὶ ἔτσι ἀπέτρεψαν τὴν κομμουνιστικοποίησιν τῆς Πατρίδος μας καὶ τὸν ἐθνικὸν καὶ ἐδαφικὸν μας ἀκρωτηριασμόν. Εἶναι λοιπὸν ὀλοφάνερον ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω ἀναμφισβητήτων ἱστορικῶν γεγονότων, ὅτι τὸ «Μακεδονικὸν πρόβλημα» ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐπεβίωνε καὶ δὲν θὰ ὑφίστατο σήμερον, ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα ἀπὸ τῆς δημιουργίας του ἀπὸ ἐξωβαλκανικὰς δυνάμεις χάριν ἰδικῶν των ἀποκλειστικῶν ἐπιδιώξεων καὶ συμφερόντων, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει ἡ ἀνωτέρω ἐθνοπροδοτικὴ πολιτεία τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὸ ὁποῖον οὐσιαστικῶς καὶ ἐμμένει ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς αὐτὴν, ὅταν διακηρύσσει ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ὀνόματος «Μακεδονία» ἀπὸ τοὺς Σκοπιανοὺς θὰ ἔχη δηθεν μόνον γεωγραφικὴν σημασίαν, ἐνῶ, ὅπως εἶναι πασίγνωστον, οἱ Σκοπιανοὶ μὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξακολουθητικῶς καὶ αὐτοχαρακτηρίζονται οἱ ἴδιοι ὡς «Μακεδόνες», διαλαλοῦντες διεθνῶς, ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων (!), καὶ δὲν ἀποκρύπτουν μὲ τὴν παιδείαν, πού δίδουν εἰς τὰ παιδιά των (σχολικὰ βιβλία, κλπ.), καὶ τὴν καθημερινὴν των προπαγάνδαν, μὲ τοὺς κυκλοφοροῦντας χάρτας, κλπ., τὰς ἐπεκτατικὰς των διαθέσεις εἰς βάρος τῆς πατρίδος μας, τῆς Μακεδονίας μας «τοῦ Αἰγαίου», ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν !

Παράλληλα, πρὸς μεταστροφήν τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος ἤρχισε δημιουργούμενον βαθμηδὸν ἓνα γενικώτερον κλίμα ἐνδοτισμοῦ καὶ συνθηκολογήσεως : διὰ ποικίλων δημοσιευμάτων, ἀσυστόλως παραποιούντων ἀναμφισβήτητα ἱστορικὰ γεγονότα (ὅπως τὰ τοῦ ἐπικοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος τῆς περιόδου 1904-1908) κυρίως δὲ διὰ παραπλανητικῶν καὶ ἀνερματίστων ἐξιστορήσεων ὑπὸ πλήθους Μ.Μ.Ε.(ἐφημερίδων, περιοδικῶν, ραδιοτηλεοπτικῶν δικτύων), ἄδηλον πόθεν ὑποκινουμένων καὶ χάριν τίνων. Ὑπὸ τοιοῦτο κλίμα καὶ τὴν ἐμφανῆ ἀποτυχίαν τοῦ ἀνωτέρω οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου, ἢ Κυβερνήσεως τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1995 ἐτράπη, χωρὶς προσχήματα πλέον, εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπαισχύντου συνθηκολογήσεως. Πράγματι, τότε διὰ τῆς λεγομένης ἐν διαμέσου συμφωνίας τῆς Νέας Ὑόρκης, κατεξητελίσθη κατὰ πρωτοφανῆ καὶ μοναδικὸν εἰς τὰ διεθνῆ διπλωματικὰ χρονικὰ τρόπον ἡ Ἑλλάς, διότι, ἀρνούμενη νὰ συμβληθῆ μετὰ τὰ Σκόπια ὑπὸ τὸ μὴ ἀναγνωριζόμενον διεθνῶς κλοπιμαῖον ὄνομά των «Μακεδονία», ἐδέχθη νὰ μὴ χρησιμοποιηθῆ εἰς τὴν συμφωνίαν αὐτὴν οὔτε τὸ διεθνῶς ἀναγνωριζόμενον καὶ παρ' οὐδενὸς ἀμφισβητούμενον ἰδικὸν τῆς ὄνομα «Ἑλλάς» ! Ἔτσι ἐξισώθησαν ἡ ὑφισταμένη διεθνῶς Ἑλλάς, συναινέσασα εἰς ἀφάνειαν, πρὸς τὸ μὴ διεθνῶς ἀκόμη ἀναγνωριζόμενον Σκοπιανὸν κρατίδιον, καὶ μάλιστα ὑποκύψασα ἐκείνη εἰς τοῦτο ! Ἡ τοιαύτη δὲ χωρὶς ὀνομασίαν συμβαλλομένων, παρὰ μόνον μετὰς ἐνδείξεις 1^{ον} μέρος καὶ 2^{ον} μέρος, διακρατικῆ μας μετὰ τὰ Σκόπια συμφωνία, ὀρισθεῖσα ὡς πενταετοῦς ἰσχύος, προέβλεπε, ὅτι ἡ ὀριστικὴ ὀνομασία τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου ἀπὸ κοινουῦ μετὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ συνεφωνεῖτο. Εἶναι προφανές, ὅτι, ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ἐθνικοῦ μας ἐξευτελισμοῦ, καὶ κατ' οὐσίαν ἢ συμφωνία αὐτὴ ἐσήμαινε τοῦλάχιστον μερικὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἑλληνικῆς θέσεως. Διότι, ἐφ' ὅσον αὐτὴ παγίως μέχρι τότε συνίστατο μόνον εἰς ἄρνησιν ἀποδοχῆς τῆς λέξεως «Μακεδονία» ἢ παραγῶγων τῆς διὰ τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον, οἰαδήποτε ἄλλη ὀνομασία του δὲν θὰ ἦτο νοητὸν νὰ μᾶς ἐνδιαφέρη, ἐπομένως καὶ δὲν θὰ εἶχεν ἀνάγκην τῆς ἰδικῆς μας συγκαταθέσεως, ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐν λόγῳ συμφωνίας τῆς Νέας Ὑόρκης. Κατ' ἀκολουθίαν, τὰ εἰς αὐτὴν περὶ κοινῆς συμφωνίας διὰ τὴν ὀνομασίαν τοῦ κρατιδίου λεγόμενα ἀποκτοῦν νόημα, μόνον ἐὰν ἀφοροῦν, δηλαδὴ ἐὰν πρόκειται νὰ περιληφθῆ εἰς τὴν μέλλουσαν αὐτὴν συμφωνίαν καὶ ἡ λέξις «Μακεδονία», εἴτε μόνη εἴτε ἐν συνθέσει, ἀφοῦ αὐτὴ μόνον μᾶς ἀφορᾷ καὶ μόνον μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἄρα σιωπηρῶς ἡ μερικὴ ἔστω (: συγκατάθεσις εἰς σύνθετον μετὰ τὴν λέξιν «Μακεδονία» ὀνομασίαν) συνθηκολόγησίς μας διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐνδιαμέσου συμφωνίας τῆς Νέας Ὑόρκης προαηγηγέλη ...

Ἀλλὰ ἡ συμφωνία αὐτὴ τοῦ Σεπτεμβρίου 1995 δὲν ἐνεργοποιήθη. Μετ' ἐλαχίστους μῆνας τὸν ἀδυνατοῦντα Πρωθυπουργὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου ἀντικατέστησεν, ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1996, ὁ Κωνσταντῖνος Σημίτης, αἱ Κυβερνήσεις τοῦ ὁποίου ἔκτοτε οὐσιαστικῶς ἐγκατέλειψαν τὸ θέμα. Ἔτσι ἡ πενταετὴς προθεσμία τῆς ἰσχύος τῆς συμφωνίας παρήλθεν ἄπρακτος. Καὶ μόνον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἀνεκινήθη τοῦτο, μετὰ στόχον τὴν διὰ διμερῶν συνομιλιῶν Ἑλλάδος καὶ Σκοπιανοῦ κρατιδίου ἐξεύρεσιν κοινῶς ἀποδεκτῆς διὰ τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ λύσεως. Ἡ ὁποία ὁμως προσκόπτει εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀδιαλλαξίαν τῶν Σκοπίων, τὰ ὁποία ἀμετακινήτως πλέον ἐμμένουν εἰς τὸ κλοπιμαῖον ἑλληνικὸν τῶν ὄνομα «Μακεδονία».

Και τὸ πράττουν αὐτὸ οἱ Σκοπιανοὶ πανταχόθεν ἐνθαρρυνόμενοι. Διότι κατὰ τοὺς ἀνωτέρω χρόνους τῆς μακρᾶς ἑλληνικῆς ἀπραξίας ἀρκετὰ κράτη ἀνὰ τὸν κόσμον ἀνεγνώρισαν τὸ κρατίδιον ὑπὸ τὸ κλοπιμαῖον ὄνομά του «Μακεδονία». Προφανέστατα ἄλλοθεν, ὑπὸ μεγάλων δυνάμεων, ὑποκινούμενα καὶ ἐνθαρρυνόμενα, διότι τὰ οἰαδήποτε ἰδικά των, τῶν ἀναγνωρισάντων αὐτῶν κρατῶν, συμφέροντα, ἀσήμαντα ἢ καὶ ἀνύπαρκτα ἔναντι τοῦ μικροτάτου Σκοπιανοῦ κρατιδίου, δὲν θὰ τὰ ὠδήγει ποτὲ εἰς παραβίασιν, μὲ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῆν, τῆς διεθνoῦς νομιμότητος, ἀφοῦ τὸ κρατίδιον αὐτὸ διεθνῶς μόνον ὑπὸ τὸ προσωρινὸν ὄνομα «Πρῶην Γιουγκοσλαβικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» (F.Y.R.O.M.) ὑφίσταται καὶ ὑπάρχει, καὶ βεβαίως δὲν θὰ ἡγνόουν περιφρονητικῶς διὰ τὸν Ο.Η.Ε. τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἐξελίξει διαδικασίαν ἐξευρέσεως διὰ συνομιλιῶν κοινῶς ἀποδεκτῆς διὰ τὸ κρατίδιον ὀνομασίας. Οἱ ἐξέχοντες ὅμως βιασται τῆς διεθνoῦς ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομιμότητος δὲν ἤργησαν νὰ ἐμφανισθοῦν. Ἔτσι προσφάτως καὶ μεγάλαι δυνάμεις ἀπεκαλύφθησαν : αἱ Η.Π.Α. μὲ ρητὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κρατιδίου ὡς «Μακεδονίας», ἀλλὰ καὶ ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, ὁ καγκελλάριος τῆς ὁποίας εἰς ἀπὸ κοινῶς μετὰ τοῦ Ἑλληνος Πρωθυπουργοῦ ἐμφάνισιν του ἐπανειλημμένως ἐμνημόνευσε τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον ὡς «Μακεδονίαν». Βεβαίως καὶ αἱ μεγάλαι αὐταὶ δυνάμεις δὲν χαρίζονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰς τοὺς Σκοπιανούς· ἀπλῶς τοὺς ἰδικούς των σχεδιασμούς διὰ τὴν περιοχὴν καὶ τὰ ἰδικά των συμφέροντα μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀνομίας των ὑπηρετοῦν.

Ἔτσι, ὡς προϊόν σκοτεινοῦ παρασκηνίου, μὲ ἀληθεῖς δράστας, διατάκτας ἢ ὑποβολεῖς, τὸν Ἐπίβουλον Ἀνθελληνικὸν Σχεδιασμόν, ἐγεννήθη καὶ ἡ πρότασις τοῦ μεσολαβητοῦ τοῦ ἀδυνάτου, κυρίως ὑπὸ τῶν Η.Π.Α. κατευθυνομένου, Ο.Η.Ε. Μάθιου Νίμιτς, περὶ τῆς ὀνομασίας «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας-Σκόπια» διὰ τὸ γειτονικὸν μας κρατίδιον. Πρότασις, τὴν ὁποίαν, ὅπως ἀνεκοινώθη, ἀπεδέχθη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὡς «βάσιν» τῶν διμερῶν μας μὲ τὰ Σκόπια ἐπὶ τοῦ θέματος συνομιλιῶν.

Εἰς τὴν πρότασιν αὐτὴν ἀντετάχθη, - ἐν συνεχείᾳ τῶν ὄσων σχετικῶς κατὰ καιροὺς καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Προεδρίας του καὶ μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς δημοσίως ἐπανειλημμένως διεκήρυξε, - ὁ τῶς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Χρήστος Α. Σαρτζετάκης μὲ σύντομον δημοσίαν Δήλωσιν του τῆς 13.4.2005. Διὰ τῆς ὁποίας καὶ τεκμηριωμένως καταδεικνύει, ὅτι τυχὸν ὀριστικὴ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως Νίμιτς θὰ σημάνη τὴν μεγαλυτέραν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας συμφορὰν τοῦ Ἑλληνισμοῦ· καὶ ὑποδεικνύει τὴν ἐπιβαλλομένην ἐπὶ τοῦ θέματος, μόνην ἐθνικῶς ἀξιοπρεπῆ, τηρητέαν στάσιν μας.

Διὰ τὸ εἰς τὴν Δήλωσιν τοῦ Προέδρου μνημονευόμενον, ὅτι τὰ 65 % τῶν σημερινῶν κατοίκων τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου εἶναι ἑλληνογενεῖς, ὁ ἀναγνώστης ἤμπορεῖ νὰ ἀνατρέξῃ σχετικῶς εἰς τὴν μελέτην τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομίας τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου Σταύρου ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ ὑπὸ τὸν τίτλον «Μία διαχρονικὴ ἐκτίμησις τοῦ ἑλληνογενοῦς πληθυσμοῦ μὲ βάση τὴν μαθηματικὴν προβολὴν κλπ» (ἀνακοίνωσις εἰς Πανελλαδικὸ Δημογραφικὸ Συνέδριον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Δημογραφικῶν Μελετῶν, Ἀθήνα 19-20/11/1998) εἰς τὸν τόμον «Πληθυσμὸς καὶ Ἀνάπτυξις στὴν Ἑλλάδα, Ἐπιμέλεια Καθηγητοῦ Γεωργίου Σιάμπου, Ἀθήνα 2003», σελ. 65 ἐπ., ἰδίως σελ. 71.-

Τὰς σχετικὰς πρὸς τὸ «Μακεδονικὸν» προηγουμένας παρεμβάσεις τοῦ Προέδρου ἡμπορεῖ ὁ ἀναγνώστης νὰ ἀναζητήσῃ εἰς ἄλλο σημεῖον τῆς παρουσίας ἱστοσελίδος του, ἰδίως εἰς τὸ Μέρος Β', Προσανατολισμοί, 1. Ὁ Ἑλληνισμός, ὑπὸ I) Ἡ ἐθνικὴ μας Ἱστορία, κεφάλαιον (γ) Ἡ Μακεδονία μας. Ἐδῶ ἀκολουθεῖ ἡ ἀνωτέρω Δήλωσις του τῆς 13.4.2005, ἔχουσα σημειωτέον ἀποσταλῆ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της πρὸς ὅλας σχεδὸν τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, καὶ ὄχι μόνον.

Λ*Λ*Λ*Λ

ΕΘΝΙΚΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΜΑΘΙΟΥ ΝΙΜΙΤΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΣΚΟΠΙΑΝΟΥ ΚΡΑΤΙΔΙΟΥ

Δήλωσις
ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ
Τέως Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

1.- Μὲ κατάπληξιν καὶ ἐθνικὴν ἀνησυχίαν πληροφορεῖται ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅτι ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς ἀπεδέχθη ὡς βάσιν συνομιλιῶν διὰ τὸ ἐκκρεμὲς θέμα τῆς ὀνομασίας τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου τὴν *ἐθνικῶς ἀπαράδεκτον* πρότασιν τοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου μεσολαβητοῦ τοῦ Ο.Η.Ε. Μάθιου Νίμιτς περὶ καθιερώσεως τοῦ ὀνόματος «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας-Σκόπια». Καὶ τοῦτο διότι *τυχὸν ἀποδοχὴ τοιοῦτου ὀνόματος θὰ ἀποτελέσῃ τὴν μεγαλυτέραν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας συμφορὰν τοῦ Ἑλληνισμοῦ*. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι προσθέτως θὰ ἀποτελῇ καὶ διαρκῆ αἰτίαν πολεμικῆς ἀναφλέξεως εἰς τὰ Βαλκάνια, καὶ πάλιν ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν ξένων πρὸς τὴν περιοχὴν προαγωγῶν (κοινῶς νονῶν) τῆς σχεδιαζομένης νέας εἰς αὐτὴν τάξεως πραγμάτων.

2.- Πράγματι, ἀναγνώρισις τῆς Ἑλληνικῆς ὀνομασίας «Μακεδονία» εἰς ξένους δὲν *παραγνώριζει* ἀπλῶς *ἱστορικὰ δεδομένα χιλιετηρίδων* (μαρτυρίας τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, πληθώραν ἀρχαιολογικῶν εὗρημάτων μὲ ἑλληνικὰς μόνον ἐπιγραφάς, κλπ.), μαρτυροῦντα τὴν ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν Μακεδόνων, ὥστε νὰ ἀποτελῇ αὐτόφωρον βιασμόν τῆς ἀληθείας ἢ διεκδίκησις αὐτῶν ἀπὸ σλαβικὰ (ὅπως οἱ σημερινοὶ Σκοπιανοὶ) ἢ ἐκσλαβισθέντα (ὅπως οἱ Βούλγαροι) φύλα, τὰ ὅποια

ένεφανίσθησαν δια πρώτην φοράν εις τὴν Βαλκανικὴν μόλις κατὰ τὰ τέλη τοῦ 6^{ου} μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ 7^{ου} μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, ἐνῶ ἡ Μακεδονία καὶ οἱ Μακεδόνες προὔπηρξαν χιλιετηρίδας πρὸ Χριστοῦ. Ἀλλὰ τὸ χειρότερον, ἡ ἀνωτέρω ἀναγνώρισις *ὁδηγεῖ εἰς τὸν ἔθνικόν μας ἀκρωτηριασμόν*, ἀφοῦ *ἀποκόπτει ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν μας Ἱστορίαν* ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα καὶ εὐρωστότερα τμήματά των, συγκεκριμένως ὀλοκλήρον τὴν περίοδον τῶν διεθνῶς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἀποκαλουμένων - ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ἀναμφισβητήτου ἑλληνικότητος τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν Μακεδόνων, - ἑλληνιστικῶν χρόνων, δηλαδὴ *μίαν πανένδοξον ἐποχὴν ἕξ (6) ὀλοκλήρων αἰῶνων, ἀπὸ τοῦ 3^{ου} π.Χ. μέχρι καὶ τοῦ 3^{ου} μ.Χ. αἰῶνος*, κατὰ τοὺς ὁποίους καὶ κυρίως ἐπετέλεσεν ὁ Ἑλληνισμός, μὲ τὴν πρωτοπορίαν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Μακεδόνων του, τὸ πανανθρώπινον, εἰς οἰκουμενικὴν κλίμακα, ἐκπολιτιστικόν του ἔργον, τὴν ἀδιαμφισβήτητον αὐτὴν κρηπίδα τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. *Ἐθνικὸς δὲ ἀκρωτηριασμός, ὁ ὁποῖος προαναγγέλλει ἀπλῶς καὶ τὸν σκοπούμενον ἑδαφικόν μας ἀκρωτηριασμόν.*

3.- Καὶ πρακτικῶς, *ἡ προτεινομένη λύσις ὁδηγεῖ εἰς ὀφθαλμοφανῆ ἀδιέξοδα*. Διότι βεβαίως ἐλπίζεται, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ τόσον ἐθνοπροδοτικὴ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὥστε νὰ διαγράψῃ ἀπὸ τὴν *διδασκαλίαν τῆς Ἱστορίας εἰς τὰ Ἑλληνόπουλα* τὴν ἀνωτέρω περίοδον τῶν ἕξ αἰῶνων ἑλληνιστικῶν χρόνων (ἀπὸ τοῦ 3^{ου} π.Χ. μέχρι καὶ τοῦ 3^{ου} μ.Χ. αἰῶνος) *ὡς τμήματος τῆς Ἑλληνικῆς μας Ἱστορίας μὲ Ἑλληνας βεβαίως τοὺς πρωταγωνιστὰς καὶ συντελεστὰς των*. Ἀλλὰ *τὴν αὐτὴν περίοδον οἱ Σκοπιανοὶ διδάσκονται ὡς περίοδον τῆς ἰδικῆς των Ἱστορίας καὶ τῶν ἰδικῶν των προγόνων*, ἀπὸ τότε (1943), πού οἰκειοποιήθησαν μὲ πρωτοφανῆ πλαστογραφίαν τῆς Ἱστορίας τὰ ὀνόματα *Μακεδονία καὶ Μακεδόνες*, ἐμφανιζόμενοι χωρὶς ἐντροπὴν οἱ ἴδιοι ὡς ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων ! Καὶ φυσικὰ θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ πράττουν τὸ αὐτό, ἐὰν καὶ ἡ ἑλληνικὴ *ἀφροσύνη* ἀποδεχθῇ τὴν ζητουμένην ἀναγνώρισιν τοῦ κρατιδίου των ὡς *Μακεδονίας* καὶ συνακολούθως αὐτῶν ὡς *Μακεδόνων*. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀπὸ τώρα βέβαιον. Κανένας Ἕλληνας, πρὸ παντὸς κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἀληθινούς Μακεδόνας, δὲν πρόκειται νὰ ἀπεμπολήσῃ τὴν ἐθνικὴν του ἰδιοσυστασίαν, τὴν ἑλληνικὴν του ψυχὴν, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ διὰ τῆς βίας πρόκειται νὰ ἐπιβληθῇ. Ἔτσι, ἀντὶ νὰ βασιλεύσῃ εἰρηνικὴ συνύπαρξις μὲ τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον, ὅπως τόσον ἀπατηλῶς καὶ ὑποκριτικῶς προπαγανδίζεται ὅτι θὰ ἀνακύψῃ ἀπὸ τὴν ζητουμένην ἀναγνώρισίν του, ἡ σύρραξις θὰ εἶναι ἀναπότρεπτος,

4.- Καί ὄχι μόνον ἐκ τῆς αἰτίας αὐτῆς. Διότι τὸ ἀμέσως τραγικώτερον ἀποτέλεσμα ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως *Νίμιτς* θὰ εἶναι ἡ ἐπισημοποιήσις τῶν ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου διατυπωμένων καὶ ὑπὸ ξένων ἐμφανῶς καὶ ἐντὸς Ἑλλάδος ὑποδαυλιζομένων *παρὰ λόγων ἀξιώσεων τῶν ἐπιβούλων, μὲ πρώτην αὐτὴν τῆς ἀναγνωρίσεως «Μακεδονικῆς μειονότητος» ἐντὸς τῆς Πατρίδος μας!* Καί, ἐπειδὴ ἐμεῖς οἱ ἀληθεῖς Μακεδόνες δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν εἰδικωτέραν Μακεδονικὴν μας ταυτότητα διὰ νὰ μὴ μᾶς χαρακτηρίσουν Σκοπιανούς, θὰ ἀνακύψουν διεθνῆ προβλήματα μὲ βεβαιωτὰ ἀπόληξιν καταστρεπτικὴν, ἀπροβλέπτων διαστάσεων μὲ τὴν ἀνάμειξιν τρίτων, πολεμικὴν ἀνάφλεξιν. Ἴσως μάλιστα καὶ νὰ ἐπιζητηῖται αὐτὸ τώρα διὰ τῆς ἐλεεινῆς προτάσεως *Νίμιτς* ἀπὸ τοὺς ἐν ἀφανείᾳ σκοτεινοὺς διατάκτας ἢ καὶ ὑποβολεῖς τῆς. Διὰ νὰ συντελεσθῇ δηλαδὴ, δι' ἐπεμβάσεως ξένων πάλιν, ὁ σκοπούμενος καὶ ἐδαφικὸς μας ἀκρωτηριασμός.

5.- Ἡ ἐπίγνωσις τῶν ἀνωτέρω καταφανεστάτων ἀληθειῶν, ὅπως καὶ προσφάτως ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς ἐτόνισα, ὑπαγορεύει καὶ τὸ ἐν προκειμένῳ ἐθνικὸν μας χρέος : *Ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐπιμείνῃ ἀνεκδότως εἰς ἀρνησιν ἀποδοχῆς τοῦ ὀνόματος Μακεδονία ὡς καὶ παραγῶγων του διὰ τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον·* νὰ ὑπερφαλαγγίση δὲ τὴν προκλητικότητά του ἀφ' ἑνὸς μὲ εὐθεΐαν διακήρυσξιν, ὅτι ὅσοι θέλουν νὰ ὀνομάζωνται *Μακεδόνες* καὶ ἡ χώρα των *Μακεδονία*, ἀνήκουν, κατὰ πᾶσαν θεώρησιν, ἱστορικὴν, ἐθνολογικὴν, κλπ., δικαιοματικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐν ὄψει μάλιστα καὶ ἐγκύρου ἐπιστημονικῆς διαπιστώσεως, ὅτι *τὰ 65 % τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου εἶναι Ἑλληνογενεῖς·* καὶ ἀφ' ἑτέρου μὲ ρητὴν ἀπὸ τοῦδε δήλωσιν, ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἑλλὰς θὰ συναινέσῃ εἰς τὴν εἰσδοχὴν τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου μὲ τὸ κλοπιμαῖον ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ Ν.Α.Τ.Ο., προβάλλουσα ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὸ δικαίωμα ἀρνησικυρίας (*veto*). Θὰ πρέπει δὲ νὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὰς οἰασδήποτε ἐπ' αὐτοῦ ἀντιδράσεις καὶ πιέσεις τρίτων, μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν, ἀντιτάσσουσα, ὅτι δὲν ἐννοεῖ χάριν τῶν ἰδικῶν των συμφερόντων νὰ ἀπεμπολήσῃ τὴν ἐθνικὴν τῆς Ἱστορίαν καὶ ἀδιατίμητον τμῆμα τῆς ἐθνικῆς τῆς ὑπάρξεως, καὶ ἐπὶ τέλος, ὅτι νομίμως ἀμύνεται κατὰ τῆς παγκοσμίως πρωτοφανοῦς πλαστογραφίας, νόμιμον δικαίωμά τῆς ἀσκοῦσα (τὸ δικαίωμα ἀρνησικυρίας), τὸ ὅποῖον ἀκριβῶς πρὸς ἀποτροπὴν ἀνεπανορθῶτων δεινῶν, ὡς τὰ ἀνωτέρω, παρέχεται. Μόνον μὲ τοιαύτην ἐθνικῶς ἀξιοπρεπῆ στάσιν ὑπάρχει βásiμος ἐλπίς ἀποτροπῆς τῶν ἀνεπανορθῶτων αὐτῶν δεινῶν.

6.- Όλα αυτά θα πρέπει από τώρα να αναλογισθῆ ἡ πολιτικὴ Ἡγεσία τῆς χώρας μας, διὰ νὰ μὴ ἐνδώσῃ καὶ αὐτὴ, περιφρονοῦσα μάλιστα καὶ τὸ καθολικὸν λαϊκὸν φρόνημα, τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀσυμβίβαστον βούλησιν τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ.-

Νέα Πεντέλη, 13^η Ἀπριλίου 2005.

Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης
www.sartzetakis.gr